

ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଵପ୍ନର ସୋର ରବିର ଚନ୍ଦ୍ରର, (୧)
 ଚନ୍ଦ୍ରର ଶିଖାରରେ (୨) ଚୋରର ଗତିର
 ଚାନ୍ଦିନୀର ଗନ୍ତ ଶୁଭର ଶୁଭିନୀର ଚର୍ଚ୍ଚି ।
 ଚନ୍ଦ୍ରର ନୂତନ ଶୁଭର ପ୍ରଦେଶର ଆସି,
 ପୂର୍ଣ୍ଣରରେ ଶୁଭର ଶୁଭର ଶୁଭର, ଚର୍ଚ୍ଚିର,
 ମାତ୍ର ଏ ନୂତନ ଶୁଭର ମିଳେ ତା ଚନ୍ଦ୍ରର ।
 ଏହା ଚନ୍ଦ୍ରରରେ ଶୁଭ ଚନ୍ଦ୍ରର ଚନ୍ଦ୍ରର,
 ଶୁଭ ଚନ୍ଦ୍ରରରେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରର ଶୁଭର ।
 ଶୁଭରରେ ଶୁଭର-ଚନ୍ଦ୍ର-ଶୁଭର,
 ଚନ୍ଦ୍ରର ଏ ଏହି ଶୁଭ-ଶୁଭ ଚନ୍ଦ୍ରର ।
 ଚାହିଁ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରର-ଶୁଭ-ଶୁଭର
 ଶୁଭ ଚା ଚନ୍ଦ୍ରର, ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଭର
 ଶୁଭ ଶୁଭର ଶୁଭ, ଶୁଭ ଏ ଶୁଭ ।
 ଶୁଭ ଚାହିଁ ଶୁଭ ଏହି ଶୁଭ ଶୁଭର,
 ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭ ଶୁଭର
 ଶୁଭ ଏହି ଶୁଭର, ଶୁଭ-ଶୁଭର
 ଶୁଭ-ଶୁଭର ଶୁଭ ଶୁଭ-ଶୁଭର ।
 ଶିଖାର ଶୁଭ, ମାତ୍ର ଶୁଭ, ଶୁଭ—

(୧) ଶୁଭର ।
 (୨) ଶୁଭର ।

ନବବିଦ୍ରୁ ।

ହେମର ଅମ୍ବୁଭୟସ୍ତ, ବୃକ୍ଷି ସ୍ତ୍ରୀସୁଦତ୍ତ,
ବିଦରେ ଥା ତୁମ୍ଭ ସତ୍ୟ, ପୁରୁଷ ଗୁପ୍ତର,
ମିଶିଅଛୁ ସେ ସଦନ ତନ୍ମୟେ ଏହାର ।
ସୁଖି ଏହା ପୁରୋଦୟ, ଲେଖ୍ୟମୟ,
ଏ ସ୍ଥାନର ବାୟୁ, ନୟନ, ହସ, ଦେବାନୟ
ସବେ ବାନ୍ତୁ ଚରୁଛନ୍ତି ଲଳିତାସ ଗୟା ।
ଏ ସ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଦୃଢ଼-ସୁଦୃଢ଼ରେ
ହେଉଛି ଫୁଟି ଉଠେ ଶବ୍ଦ ବୃଦ୍ଧା ହେ,
ଅଶ୍ରୁତ ଏ ଗାଥା ନବ ଗାନେ ହେଉଣା ।

ନୟନ ଉପତ୍ୟାକା ମୟା ବାରେ ବଞ୍ଚାଦଣ,
ସକୃତ ହେତେ ତହିଁ ମନନା ଦେଖି,
ଭଗନ, ଅଭୟ, ଶାନ୍ତ, ଅସନ, ପିତା,
ନରବନ୍ଧୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଧରଣ ଅଠିତ, (୧)
ଦୈନିକସେବ୍ୟ-ନୟା, ରସାଳ, ସୁଗୁଣ,
ଲକ୍ଷ୍ୟକ ଶାବରେ ଅତି ଚରଣ ସେ ଦନ,
ଲାଢ଼ି ତହିଁ ସୁସ୍ଥ ବାୟୁ ଅତ୍ୟୁତ ପ୍ରାଣୀ,
ତରୁଣୀ ଦେଖୁ ନାମ ଦୋଲଣ ଶାନ୍ତିତ,

(୧) ଦୁର୍ଗାବେଶ । ଏହାର ଗୀତ ୧୦ ଶବ୍ଦ । ଦୃଢ଼ତା ଓ ଶବ୍ଦ ଚରଣ
ଏହା ହେତୁ ।

ହେଉ ଭବ୍ୟ ସେ ବଳ, ଯୋଗାନ୍ତରାଳ ।
 ସୁଦୃଢ଼ ଅଗାଧ ତାହା ସୁଦୃଢ଼ ଅଗାଧ । (୧)
 କୁମାର ଶତ୍ରୁ ବିଦ୍ରୋହ-ଶତ୍ରୁ,
 ଆସି ପ୍ରତିନିବନ୍ଧୁ ସୁଦୃଢ଼ ଅଗାଧ
 ସାଧୁରେ ତପ ତପ୍ତ ଅଗାଧ ଉଦ୍‌ବେଗେ,
 ତୋଷ ଲଭ ଅଗାଧାଣ ଦେବେ ତାଳ ପରେ
 ତରେ ସୁଦୃଢ଼ ଅଗାଧ, “ବହୁ, ପ୍ରଭାତରେ ତାଳ
 ତେ। ଶତ୍ରୁବା ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ କହୁ, ଅଗାଧ,
 ତହୁଁ ତଳେ ତପ ମିଶିବ ସାଗରେ,
 ସେ କଷ୍ଟକୁ ଶୀଘ୍ର କର ଏ କଳେ ପ୍ରଳେ
 କହୁ ପ୍ରଭାତ। ସତ୍ୟ, କେବେ ତହୁଁ ଶତ୍ରୁ ।”
 ଶତ୍ରୁବାଳେ ଶତ୍ରୁବାଳେ ଶତ୍ରୁବାଳେ କାଳେ,
 ଶତ୍ରୁ ଉଦ୍‌ବେଗେ ବେଳେ ପ୍ରଭାତରେ ଶତ୍ରୁ
 ଅଗାଧରୁ ଦୃଢ଼ସୁଦୃଢ଼ ସେ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ,
 ତେଣୁ ସୁଦୃଢ଼ ଅଗାଧ କହୁଛୁ କହୁଛୁ ।

ବାହାର ମହେଇ, ଯିବୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ମୋର
 ଶତ୍ରୁଶତ୍ରୁ ସୁଦୃଢ଼ ବାହୁଁ ଦେଖାଉଛୁ,
 ଦେବେ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁଶତ୍ରୁ ପ୍ରଭାତରେ ସେଇ,

(୧) ସୁଦୃଢ଼ ଅଗାଧ ଏକାକୀ କାଳ ବୋଧହୁଏ ।

ଶରଣକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାହୀନ ଦେବେ ସିନ୍ଧୁ ପରେ,
 ଚିତ୍ତଶାଳ ଦେବେ ଶକ୍ତି ଶରଣରେନୀବେ
 ପ୍ରଭେଦେ, ବୃକ୍ଷ କୁଳ ଗିରି—ବିହ୍ୱଳ,
 ବହୁଶକ୍ତି ମହେନ୍ଦ୍ରକୁ ଗର୍ଭ ପରିବାର
 ଶରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲବେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଦପଦ
 ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର, ଏ ଧୃଷ୍ଣିତା ଲବେସି ବାସ
 ତଥାପି ତପ୍ତାସ ସ୍ବପ୍ନ ଶେଷଦନ୍ତପଥ ।
 ଦେବେ ଅବରଣୀ ଶରଣ ଶରଣ ବରଣ,
 ତ ଅବରଣ ଅବରଣ, ସେ ଅବରଣାତା
 ତାହା ସଙ୍ଗେ ପରିବାର, ତ ସୀମାବଦନ !
 ତ ନ ତପ ଶାସ୍ତ୍ର ତପ ଦେବେ ବ୍ରହ୍ମନାଥ ।
 ମହାଶକ୍ତି ଗିରିବର, ତପଦନ୍ତ ତାହା
 ଦୈବ୍ୟା ସଂଗ୍ରହ, ନାହିଁ ଶରଣେହି ସୁକ୍ଷେପ
 ମାନ ଅପମାନ ପ୍ରତି, ମହାଶକ୍ତି ଦେବେ
 ତ ବ୍ରହ୍ମ ଶରଣେ ମତ ବ୍ୟବହାରେ,
 ବ୍ରହ୍ମତ ମହେନ୍ଦ୍ର ମତେ ମହାଶକ୍ତି ତାହା ।
 ନିରାଶର ମହାଶକ୍ତିର ଶରଣ ଶରଣ ଦେବେ,
 ସଦାଶିବ ଶରଣ, ଶେଷ ଅବରଣ,
 ବଦାନ୍ତର ବ୍ରହ୍ମତା ବ୍ରହ୍ମ ତାହା ଶରଣ ।
 ତାହାହୀନ ଦେବେ ଦେବେ ମହାଶକ୍ତି ଶରଣ,

ନିଜେ ଦାସି ଯାଏ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ।
 ଦେଖୁଥିଲ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଅନଳେ ବସିଲ,
 ଅବସ୍ଥାତ ହାତୁଁ ଅସି ଅନଳେ ଶିଳ,
 ଶରଣ ଶରଣ ଚକ୍ର ବୃକ୍ଷମଧ୍ୟେ ଶାନ୍ତ
 ଲୁଗା ଲୋଡ଼ି ଧରି ଶାନ୍ତେ ବସିଲ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ।
 କାହିଁ ଏହି ଶୈଳରୁ, ମହାଶୟ ଏକ
 ବାସନାକ, ସେ ତ ଧୂମ୍ରପୀ, କେ ଦେଖିବ
 ଶ୍ୟାମାକୁ, ପରି ଅସି ଗନ୍ଧାରୀ ଶାନ୍ତରେ
 ସେହିଭଳି ଶୃଙ୍ଗାର ବୁଦ୍ଧ, ବସି ପ୍ରଭୁକୁ
 ପଲକରେ ଅତି ମୁକ୍ତ ହାସ୍ୟରେ ଶରେ,
 ଧରି ଧରି ଶରଣେ, ତ କୌଣସି ଅନ୍ଧ !
 କାହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ଗଲ, କାହିଁ ମୁଁ ପଲକ
 ପ୍ରଭୁବାଦ, ଦେଖୁଥିଲ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ଶାନ୍ତ
 ଶାନ୍ତ ତାକୁ ହାତେ ଅତି ଶେଷେ ତା ସହ,
 ଏହାହିଁ ଯୋ ଧାନ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ କୁବେର ସମ୍ପତ୍ତି ।
 ଧନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ଗଲ, ଦେଖେ ଦୃଶ୍ୟରେ
 କରୁ କୁ ପରବର୍ତ୍ତନ ସହୃଦ୍ଧେ ମହୃଦ୍ଧେ,
 ସକ୍ଷୀ ଶୈଳେ ଶାନ୍ତେ ଧୂମ୍ରପୀ ଗଲ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅନ୍ଧରେ ସୁଦ୍ଧା, ଲୁଗା ସୁଦ୍ଧା
 ଅନ୍ଧରେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ଶାନ୍ତେ ଦେଖେ ଶାନ୍ତେ,

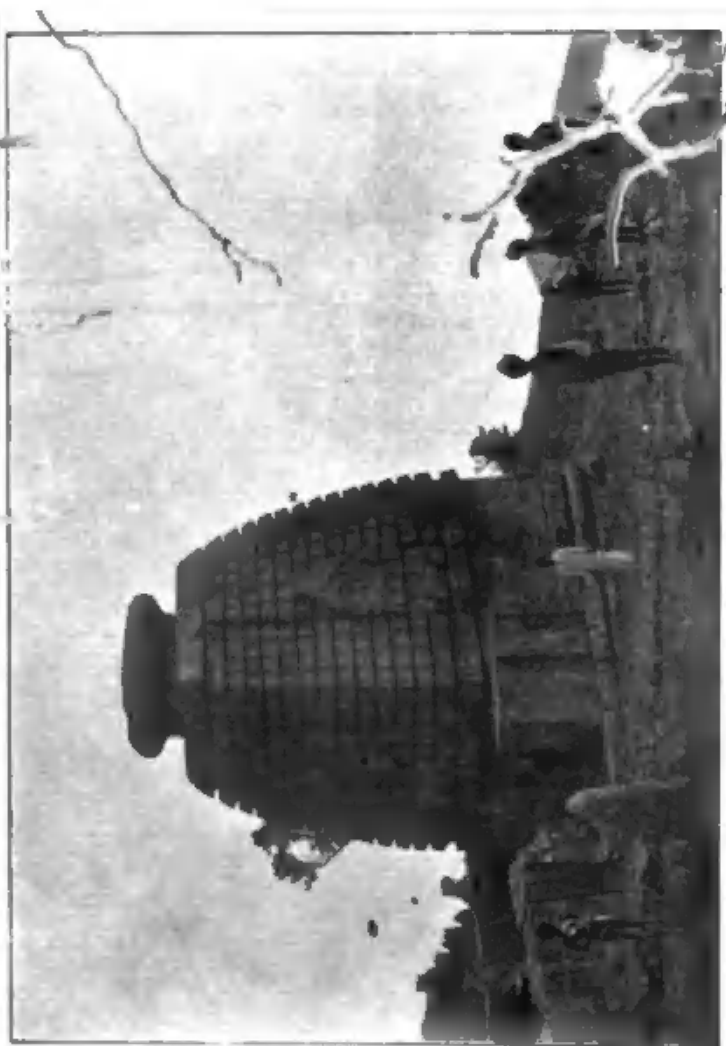
ଡବା ଲଇ-ତନ୍ତୁବାସୁ ବସ୍ତ୍ରାୟ ବହନ
 ଶୁଭ୍ର ପଦ-ପୁଷ୍ପସୁନ୍ଦର ଚରଣ,
 ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବଳବାସୁତା ଦେବୀ ଏ ଦେବୀ,
 ଦେବୀଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ତାହା ଭଜନ୍ତୁ ସର୍ବଦେ,
 ନମେଷେ ତାହା ସେ ପୁଣି ଶାନ୍ତିର ମିଳାଇ । (୧)
 ଦେଲ ଶାନ୍ତି ଶୁଭ, ଶୁଭେ ବର୍ଷା ଶୁଭେ ଶୁଭ,
 ତ ଶୁଭାୟାସୁ ଶୁଭ ପ୍ରଭୁର ସରସ;
 ତ ଅନନ୍ତ ମହୋଦଧି ଅନନ୍ତମୟୀ ।

ବାହାରିଲ ଅପରାଧେ, ପଦେ ପ୍ରମୋଦେ,
 ହରିପ୍ରୀତି ଉପକାଶା, ମାସପର୍ବ (୨) ପୂର୍ଣ୍ଣ,
 ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଉପକାଶ, ମନ୍ଦିରର ଶିଳା,
 ଚନ୍ଦ୍ରା, ବାହାଣୀ, ଦେବୀ, ପିତୃତ ପ୍ରଭୃତି
 ପ୍ରଭବପ୍ରମୋଦ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଶୁଭ ବଦନେ ।
 ପ୍ରଭୁର ପ୍ରଭୁର ପ୍ରଭୁର ରାଜା ଶୋକଶ୍ରୀ,
 ଅବା ତ ଶୁଭର, ତବା ଗିରି ବାଜିତାଏ
 ଦେବୀଙ୍କୁ ଚୌକିରେ ଅବସ-ପୁରୁଷେ
 ଅଶ୍ରୁବଳ ପଦ । ମୌନେ ବସିବ ଗୋରାପ

(୧) ମହାବଳ, ଶୁଭେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ପୂର୍ଣ୍ଣେ ମହାବଳେ ଚରଣେ ଶୁଭ ।

(୨) ଚରଣ ।

(57a—2) I houses of the

ଶୂନ୍ୟରେ ବୋଲେ, ଯେହୁ ଶୁଭ ପୂର୍ବେ ବୁଣୀ
 (ଜଳ ଶୁଦ୍ଧ ପଥ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦମନୀ ସଦା)
 ତାମିତର ଦିନି ଗୋଟା ଯାଏ ହେ ହାସଲ,
 ତେ ଦୂରରୁ ମୁକ୍ତି ତାର ଏ ଚକ୍ରର ଶୁଭେ,
 ତହିଁର ଅନ୍ତର ତ-ଏ, ସଦା ଏ ଚକ୍ରାବେ
 ଦେଖଣି ସେ ହୁଏ ହୁଏ ଅସ୍ତିତ୍ବରାସ ।
 ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ବାସ ତାହୁଁ ଚକ୍ରାବଳୀ,
 ଚିନ୍ତାବଳୀ ଦେଖଣି ସେ ଚକ୍ରାବଳୀ ଲାଭେ,
 ମାତ୍ର ତାହା ମାତ୍ର ଲାଭ ତାହୁଁ, ବୁଝି ସିଦ୍ଧା
 ଚକ୍ରାବଳୀ ପଥେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅବସର ।
 ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ଦେଖଣି ତହିଁର ଅନ୍ତର (୧)
 ଅନ୍ତରୀ ତାଳରେ ମନ୍ତ୍ର, ଲାଭରେ ବୋଲେ
 ଶୁଦ୍ଧ ତ ଚକ୍ରାବଳୀ, ଯେ ଅଳ୍ପ ବୋଲେ ବୁଝ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦେଖଣି, ଯେ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ,
 ଦୂରରୁ ଚକ୍ରାବଳୀ (୨) ଅପହର ତାହା
 ଅଳ୍ପ ଅଧ୍ୟାସ ବାଞ୍ଛା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚକ୍ରାବଳୀ
 ତହିଁ ଚକ୍ରାବଳୀ ଲାଭ ଦେଖଣି ତାହା ।
 ଦେଖି ତହିଁର ଲାଭ ଲାଭ ବାଞ୍ଛା ବାଞ୍ଛା,

(୧) ଶୁଦ୍ଧରେ ଦେଖଣି ତାହା ହୁଏ ଶୁଦ୍ଧ ଅପହର ଚକ୍ରାବଳୀ । ଶୁଦ୍ଧ ବାଞ୍ଛା
 ଚକ୍ରାବଳୀ ଏ ବାଞ୍ଛା । (୨) ଚକ୍ରାବଳୀ ।

ଘନର ଅଞ୍ଚଳେ ଭାସୁ ବୋଟି ବୋଟି ହୁଏ
 ସ୍ବାଧୀନ ସବଳର ଗୋଡ଼ ହୁଏ ବଳି
 ତହୁଁ ଚିତ୍ରର ଶକ୍ତି ସେ ଲେଖାକାର
 ଦେଉଳର, ମାତ୍ର ଦାନ-ନିଳାସୀବଳର
 ବାକ ନାହିଁ ହସ୍ତ ତହିଁ ଅଗରୁ ଅବଧ ।
 କହେ କଳଶ୍ରୁତ, ଶ୍ରୀରାମ ଦେଉଳ ଅତୁଳେ
 କହୁଅଛି, ଗଜାବଳୀ, ସିଳାବଳୀ ଏବେ ।
 ସୁଦ୍ଧା ଉପବନ ମଧ୍ୟେ ବାସରେ ବେଉଳ,
 ଦୋଳ ତୋଳୁ ଧୂଆଁମୁଣ୍ଡର ସୁଗାନ୍ତରୁ ।
 ପ୍ରଭାତ, ପ୍ରାତଃକାଳ ମାନବ ଶ୍ରମଦା
 ଭବେ ମିଳି ମଣ୍ଡି ହୁଏ ସେ ପ୍ରାଣରୁ ଧବେ
 ନାମାର୍ଥ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ପୁଣି ଶୈବର୍ୟ ମନ୍ଦିରେ ।
 ଶିଳା-ଅଳଙ୍କାର ତହୁଁ ନାହିଁ ଦେଉଳର,
 ସରଳ ସରଳ ବେଶ ଅକମ୍ପରାଗୀନ,
 ଶୟା ସୁଧାସ୍ମିତର ଅବଶିଷ୍ଟର ।
 ଅଳ୍ପର ବୌଦ୍ଧି ବଢ଼ିଲେ କିମିତି ମନର,
 ଭବିଷିନୀ ଯୋଡ଼ା ନୁହେଁ ସୁଦ୍ଧା ମଧ୍ୟମଧ୍ୟ,
 ଗର୍ବରେ ସଂସ୍କୃତ ଗାନ୍ଧୀ, ବାସ ନୁହେଁ ଯୋଡ଼ା, (୧)
 ସ୍ଥପତି ତେଜ ସନ୍ତ, ଧନ୍ୟ ତା ବୃତ୍ତର ।

(୧) ଶେଷ ସଂସ୍କରଣ ଶେଷ ପଦ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା ।

'ହାତୁ ନନ୍ଦର ପେଟେ ମାୟାମୟ ବଳେ ।
 ପଶିଲୁ ଶେଷରେ ମୁଁ, ପଶିଲୁ ମନର
 ସ୍ବରୁଷ ପଦ୍ମ-ସୁଗନ୍ଧେ, ମାତ୍ର ପଦ୍ମ ଶିଖେ
 ପଶିଲୁ ବାହୁରେ ଦେବ ପଦ୍ମର ମୁଖ,
 ପୁଣି ପଦ୍ମର ମଠ ଏ ମଠା ଦେଖିଲ ।
 ଶେଷ ଦେଖିଲାରେ ପୁଣି ପାଉଁଶ ବନା
 ଶିଳାଦଳୀ, ଏବେ ଦେଖେ ଜବାସିତ ଗାଡ଼ା ।
 ହାତ ଲାଗେ ବସିପଡ଼ି ପଶିବ ଗୋଟିଏ,
 ତହିଁ ଚଳେ ଶର ଲାଗି ପଶୁ ପଦ୍ମର ।
 ମଧୁରେ ପଶୁଛି ଜଳମୟ ହର,
 ବାହାର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଚକ୍ର, କର ପଦ୍ମମା
 ଶିବେ, ପୁର ପେଶ ଶିଳା ଶେଷେ, ବହୁରେ
 ଗାଈନ ମହମୁସର ଲାପ୍ତ ଜଳ ହରେ,
 ପାଉଁଶ ଜଳକୁ ବହୁ ଶୁଦ୍ଧ ନଦୀରେ,
 ମିଶାଉଛି ପୁର ମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ।
 ଦେଖିଲୁ ଶୁଦ୍ଧକୁ ଶୁଦ୍ଧ, ମନର ଲାଗିରେ
 ସଂଯୋଗର ଶିଳାଲକ୍ଷୀ ଏକାକୀର ଶୁଦ୍ଧ, (୧)
 ଦେଖିଲ, ନା ଲାଗିଲୁ ପ୍ରତିଗତ ଏହା ।

(୧) ଦେବ ଶକ୍ତି ପଦ୍ମରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶାନ୍ତ ଦେଖାଏ ପଦ୍ମର ପଦ୍ମର
 ଦେଖାଉଛି ।

ତୁ କଲେ ଧର୍ମରାଜ ମହାପ୍ରଭାବୀ
 ଭରତ-ଧର୍ମାନ୍ତ-କେଶବୀ, ଭରତ ଜୀବନ,
 ପ୍ରାଚୀନ ପରମ ଆମ ଦେବ ପରମେଶ୍ଵର
 ଲିଙ୍ଗରା-ପାଦପଦ୍ମ ଜାଗରୁ ନୀଳକେ,
 ସେ ଭକ୍ତିର ମୁଖର ଦୌର-ଗୌରବ
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୃଦ ମୟୁରରେ ଝୁଲ ।
 ସରସୀ ଶାନ୍ତିସେନା, କାନ୍ତ-ଶର୍ମ-ମଣି,
 ଶ୍ରୀକାନ୍ତର ପାଦପଦ୍ମ-ପଦ୍ମ-ପଦ୍ମରେ
 ବସୁବେଳ କୁକୁରୁ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟ
 ଅନନ୍ତ ଏ ସଜ୍ଜିତ, କରୁଛନ୍ତି ଝୁଲେ
 ଭାଷା ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟଗର୍ଭ ଶୈଳ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ।
 ଶାନ୍ତିବେ ସଂହାର ଭ୍ରମ ରକ୍ତ-ରକ୍ତ-ନୟା
 ଧୋଇଥିଲେ ଏ ସଜ୍ଜିତ ଗତି ପୁଣ୍ୟ ମୁଖେ ।
 ଏହେତୁ ସେ ଦେବେ ପୁଣି ଭବି ସ୍ଵାଗତକେଳ
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କେଳ, ସେହି ପୁଣ୍ୟବେଳେ ଧର୍ମ
 ଅର୍ପଣ ଭବ୍ୟ ସାଗ, ତହିଁ ଶୈଳ ବହନେ ।
 ଏ ମଧ୍ୟ ମୟରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେବତାବେଳେ ବନ,
 ନ ପାଶର ଜାଣି ତାହା ସୁଖ ଦୃଶ୍ୟେ ନାହିଁ,
 ସେ ବନ ବନ ମୟ ଶୈଳ-ବନ ବନ,
 ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଏ ଦେବତା ଦେବେ ତାହା ।

ଏଣେ ପ୍ରଭାତର ଏକ ପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଧୁକେ,
 ନିରାଶାନ୍ତେ ରହୁଥାନ୍ତୁ ସ୍ବର୍ଗ ସନ୍ତୁକ
 ଦୈନାନ୍ଦିନେ, ଦୃଢ଼ନିଶ୍ଚୟ ବର ପ୍ରତିପାଦେ,
 ତହିଁ ଚରଣରେ ଧନ ପ୍ରଭାତ ସ୍ବର୍ଗ
 ବାଳଦେବେ ଘୋଡ଼ି ଘୋଡ଼ି ଭାରତ-ପ୍ରଭାତ,
 ମତ୍ତ ତହିଁ ଦେଶ ନାହିଁ ସୁଖି ଅନେକତ ।
 କେବେକେଁ ବିରାଟ ଦୋହ ପ୍ରାଣନୃତ୍ୟରା
 ଜାଳଦେବେ ଅସି ପୁଣି ତହୁଁ ଶାନ୍ତି-କାଳୀ,
 ତଥାପି ବିରାଟ : ନ ଦେବେ ଅନେକ;
 ବେଳେ ବେଳେ ପ୍ରତିପାଦୀ ଶିବର ଲାଭରେ,
 ପ୍ରଭାତ-ପ୍ରଭାତ ଶେଷା ବିଶାଳର ଶାନ୍ତି
 ଦୈନିକ ଶାନ୍ତିର, ବର ଶବ୍ଦ ତହୁଁପୁ,
 ଦେବତା ପ୍ରତିପାଦେ ପ୍ରତି ପ୍ରତିପାଦର,
 ଅସିଲେ ଶାନ୍ତିର ଦେବ "ନିଦେବ ଅନେକ" ।

ଅଷ୍ଟ ପଦ୍ୟ ।

ଯାମିନି କରୁଥାଁ ଯାମେ ବସିଲୁ ପଥରେ,
 ଜଳକ ଉପରୁ ଗୁଡ଼ି, ଗିରି ସମୀପେ
 ବହୁ ଅସି ପରେ ଥରେ ଝିରିଝିରି ସୁରେ
 ଶାନ୍ତପଥ ଚାଲି ଦେଲୁ ବସି ପଥରେ
 ଅବଶେଷେ ଯିବା ସ୍ୱପ୍ନା ସୁମନାବଦନ ।
 ରାଜ୍ୟାଧିପତି କହୁ, ଅଳ୍ପ ଦେବେ ଚଳେ ଯାଇ,
 ଅବାଧ୍ୟାୟ ଅସୁଅଳ୍ପ ଦେଖି ଉଡ଼ୁ ମୁଣ୍ଡେ
 କହେ, ନାକ କି ଅବଶ୍ୟ, ଦେଖିଲୁ ଅଳ୍ପ
 ବେଶବଦନରେ, କେବେ ■ ମହେନ୍ଦ୍ର, ଗାଲୁ
 କରୁଲେବ ଦେବ ଦୟା କିଛି କଥାରେ ?
 ଲୋକାଲୋକ ଗିରି (୧) ଶୋଭା ଧରଇ ମହେନ୍ଦ୍ର,
 ମୁକ୍ତାକାନ୍ତ କରୁଅଛି, ପଶି ମୁକ୍ତାକାନ୍ତ ।
 କହୁ ଅସି ଗିରି ଶିବ ମନ୍ତ୍ରଣା ସଦାସି,
 ଦୁଃଖା ଶାର୍ଦ୍ଦ ଚର ଶାନ୍ତ ଲତମା,
 ମକ ଅସି ନାହିଁ ପଥୀ, ସବୁ ମାଣି ଶରୀ

(୧) ମୁକ୍ତିକା ଶାନ୍ତ ଶରୀ । ଏହି ଶରୀର ଶରୀରରେ ଶରୀର ଶରୀର
 ଶରୀର ଶରୀର ଶରୀର ।

ନ ଆସି ମହେନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ, କୁହ ମେଘ ପଛେ
 ଥରେ ଥରେ ସୁନ୍ଦର ଖେଳ ବୁଝିବୁ ବରଷା ।
 ବଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖି କୁଏ ଏଇତ ଉଦୟ—
 ତଦା ଏହା ଶିଳାପିଣ୍ଡ ସୁରାକାନ୍ତର
 ଗଳିବନ୍ତୁ ଶରଣିତ ବହାସ-ବୋରଡ଼
 କୁହେ ନୟ-ପାଦପରେ ? ରବି ଦାଣ୍ଡି ପିନ୍ଧି
 ହସ୍ତରେ ଏ ତରଫ ଶକ୍ତି ଥିବୁ ଶାହାଦାରେ,
 ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସମତାବଳୀ ସେ ମହାପିନ୍ଧିର
 ବହୁଳା ବହୁଳା ବୋଇ ଶରଣିତ ରହି,
 କେତେଥର ତା ଉପରେ ଅମର ମହିମା ।
 କେତେ ମୈତ୍ରୀମିତ୍ର ତାର, ସତ୍ୟ ସୁମନ୍ତର
 ଅସର ନିବାଣ ଶୀତ ସ୍ନାନ-ପାଣିରା ।
 କେତେ ଅବା ଶୁଣି ଦେଇ ଶରଣିତ ବୁଝି,
 କେତେ ନୟନର ବୁଝି କେତେ ନୟନର,
 ଖମ୍ବିତର ମୁହଁର ଥରେ, ନିଶ ପାଦପର
 ମରଣ ଅନେକ ଥର, କୁହାନ୍ତୁ ଏହାର
 ଦେଖାନ୍ତୁ କି ମାନବର ମହାପୁରୁଷ ଆଉ ?
 ମହେନ୍ଦ୍ରରୁ ଆଉ ନାହିଁ ବାହାର ବାହାର
 ବାହାର ସରଳ ରଥ ଓଢ଼ିବ ଆଗରେ,
 ମହେନ୍ଦ୍ର-ଶୃଙ୍ଗାର-ବୁଝି ମହେନ୍ଦ୍ର-ମହେନ୍ଦ୍ର

ଏହି ପଥେ ଚଳେ ଚେତେ ମନୋହର ବଳେ
 ସଜନୀ ମନରେ ପ୍ରାଣେ, ଶୁଣିଲି ସୁମୋଦେ ।
 ପାଦର ଅବର ପ୍ରାଣୁ କହୁଛି ପାଗର,
 କେଳୁଛି ସନ୍ତପିତ ଭିତ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରବାସିନୀ;
 କଳୁଛି ଅଗୋଚରମାନ ମୟାମୟ ନାଗେ,
 ଶୁଣେ ତ ଅନଳ ଫେର ପୁଣି ପୁଣି ଖେଳେ,
 ଅଥବା ମନ୍ତ୍ରରେ ଭାବେ ସଜନୀ କୁଣ୍ଡିତା ।
 ଅସିଛି ସମୁଦ୍ର ଭାସି ମନେନୁ, ଫଳକୁ, (୧)
 ବହୁର ତାମ୍ରାତା ମୟା ତ ମୁକ୍ତି ମୁକ୍ତି
 ଶାନ୍ତିର ରଜନୀ ପାଶୁ, ଲୋକର ଶୁଣି
 କୁଳଶିଳ୍ପୀର ଭାବ ବୋଲିବନମୟ,
 ଅପରର ମୌନ ଭାଷା, ଏ ବେଳ ମିଶ୍ରଣେ
 ଭାଷଣ ଭାଷଣ ଭାବ, ନା ଧର ଧରରେ
 ଶାନ୍ତିର ଭାଷଣ ଭାଷଣ, ମିଶ୍ରଣ ସୁନାରେ,
 ସେ ଅନଳ ମନାଭାବ, ନୁହେଁ ଅଧିକ
 କଳର ସମସ୍ତେଷୁ ତହିଁ ପ୍ରଭାବ ।

(୧) ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ର ଶବ୍ଦମୋହନ । ଶବ୍ଦର ସମୁଦ୍ରର ମନୋହର, ଶବ୍ଦର
 ବେଦାନ୍ତ । ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର ମନୋହର, ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର
 ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର ।

କହୁଥାନ୍ତି ଦୈତ୍ୟ-ଦଳ ଅଳୋଚ (୧) ବୃହତ୍,
 ହିଁ ଗର୍ବ ପ୍ରଭାବ ତାହା ଉପେ ଦେଖ ସ୍ତମ୍ଭ ।
 ଶୋଭେ ବୈଶ୍ଵାନ୍ରାଜେ ମହେନ୍ଦ୍ର-ଚଳୟା,
 ତଥା ବୃଷସୁତ୍ରା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ସଖୀ ତାହା,
 ପଦରୁ ଶୃଙ୍ଗାର ତଥା ଭୁବନୀ ସୁଖଳ
 ଧ୍ୟାନେ ତଳସ୍ଥ ମୁଖେ ଜଳପାଳ ଅଶେ ।
 ଅଥବା ପ୍ରଭାତରୁପା ବ୍ରହ୍ମବର୍ଣ୍ଣିନୀ
 ପଦକ ନୟନୁ ଝରେ ପାପରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠକ ।

ତତେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବଦେଶ ଧରେ, ଦିବ୍ୟ-ଦୁର୍ଗତା
 ଦୂର ତତ୍ପାଳ ଗୋଳେ, ଦେଶର ଧନ୍ୟତେ
 ପିଞ୍ଜର ବରଦାମାଳା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ରତେ,
 ଶୋଭଇ ତି ଆତ୍ମା, ରାସଦାସ-ପାଦପାରେ
 ନବ ଅନବାସ-ଗୀତା, ଉଠି ପ୍ରଭେ ପ୍ରଭେ
 ଅଥବା ପିତାଙ୍କ ଦେଇ ଅମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଗର୍ବଣା
 ପିଞ୍ଜରିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରୀରାମ ମହତ୍ ।
 ଅସିଲେ ପଣି କଥେ ମୁକ୍ତ ପ୍ରଭାତର
 ପିଞ୍ଜର ପଦେଶ ଶୁଭ, ପ୍ରାଣର ପିଞ୍ଜ
 ଧୀରେ ଧୀରେ ଶ୍ରୀରାମେ ଧନ୍ୟତେ ପଦ ।

(୧) ମହାବଳୀ ନବରସ ଶ୍ରୀରାମ ଧନ୍ୟତେ ।

ଏ ସମୟେ ଯେ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ଦେଖି
 ମନେଇଁ ଦେବାତ ଦୁଃଖ ଦାୟିତ୍ବସମ୍ଭାଳେ,
 ଅଶ୍ରୁମୟ ସମୀପ ବଡ଼ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାଏ,
 ବୁଝିଲେ ଚୈତନ୍ୟ, ଅଳ୍ପେ ଅଶ୍ରୁମୟ ପାଦ,
 ଲୁହ ସେ ଯେପରିକି ଶେଷି ବଳତ ସମୟ,
 ପାଦପତ୍ର ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ଦୟା ସମ୍ଭବ,
 ନିଜେ କି ବଡ଼, ଅହ, ସେ କୁହୁଣି ଚାଲୁ ।
 ଶେଷେ ପାଦପତ୍ର ଶେଷେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅନୁଗ୍ରହ
 ଶେଷେ ଅହଂକାର ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ଶେଷେ ଶେଷେ,
 ନିଜେ ଦାୟିତ୍ବ ଏ ସମୟ ଗ୍ରାହଣକାରୀ ଅଟେ ।
 ସର୍ବସ୍ବତ୍ରା ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ, ଶାନ୍ତିରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି
 ଏ ସମୟେ ବାଲୁକା ମୂର୍ତ୍ତି କୀର୍ତ୍ତନସେ ଶାନ୍ତି ।
 ଅନ୍ତରା ଏ ନିଜେକଥା ଅନ୍ତରେ ପାଳିବ
 ଶେଷେ ପ୍ରାଣସମ୍ଭବରେ କଥା ଏ ମନୁଷ୍ୟେ
 ଅନ୍ତରା ପାଦପତ୍ର-ଅହଂକାରରେ ରହେ ।
 ସମ୍ଭବରେ କୁଳଦେବ, ବହୁତକର୍ତ୍ତା, (୧)
 ପ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ସମୟ ଅନ୍ତରା କଥା,
 ମନେଇଁଲେ ନାହିଁ ତାହା ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦେ ଅହଂକାର ।
 ଲୁହେ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ପଥେ, ଅହଂକାର ବା ସମୟ,

(୧) ଏହି ପଦ୍ୟ ମନେଇଁଲେ ଶେଷେକଥା ନାହିଁ କୁହୁଣି ଚାଲୁ ।

ଶିଶୁର ଉଦାସୀ ତର ନାଚିବ ବସ୍ତ୍ରରେ ।
 ମାତ୍ର ସାମୁଦ୍ରୀୟ, ତୋର ଦୃଷ୍ଟି ଏ ଧାରଣ,
 ସେବକ ଶ୍ରେୟସ୍ ସୁଗମ ବାହୁଁ ଶ୍ରେୟସ୍,
 ଚିତ୍ତି ତାହା ନାହିଁ ବହୁ, ବହୁତ ଦେଖନ୍ତୁ,
 ବସ୍ତ୍ର ମୁଁ ପିଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ, ଦେଖନ୍ତୁ ତା ତତ୍ତ୍ୱ
 ଲାଗିଛି ତାହାର ଉପ ମାନେ ଏ ଦେଖା,
 ମାତ୍ର ରୁଷି ପାଇଁ ନାହିଁ ତ ମର୍ମ ଦାହାର ।
 ଶିଶୁମଣି, ତ ମଧୁର ତୋହ ବହୁ ଶାସ୍ତି,
 ଦୋଳିଥାନ୍ତି ଶତଦେବ ଶତ ତୋ ବଳରେ,
 ମହନ୍ତ ସେ ଦଣ୍ଡକୁ ମୁଁ ଅଧିକେ ଧ୍ୟାନ,
 ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାକୁ ତୋହ ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟେ,
 ବୁଝନ୍ତୁ ଏ ମର ତତ୍ତ୍ୱେ ଅବର ପୌରୁଷ ।
 ଦେଖ ଦେଖ ତୋ ମାଧୁରୀ ମର ତୋହ ଦୋଳନ
 ନିରମେଲେ ପଶୁ ହୋଇ ତୋହ ନିରମେଲେ,
 ତାହା ସଦା ନିରାହୁଣେ ପରମ ନିରାହଣ ।
 ଶୁଠିର ପିଣ୍ଡରେ, ଅହେ, ନିଦେହର ଏ ତ
 ଶିଶୁର ବସ୍ତ୍ର, ତାହା ବୁଝିଥାନ୍ତି ଦେଖ,
 ସେ ଦିନକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତାନେ
 ତହିଁ ଅବିଚାରଣ ନାହିଁ, ତାହାର ଏ
 ସଦୃଶ ଶିଶୁର ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାଣକ,

ବାସାବର ହଜାବରେ ଦାନଦେଇ ଦେବ
 ଦରୁଣ ଦାନକୁ ଶତ ଶତ ପଦଦାନ ।
 ପୁଣି ନମ୍ବେ ଏ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଦକ୍ଷିଣୋତ୍ତର
 ଓ ସମ୍ବତ ବନଦେଶ ଶତ୍ରୁତ,
 ଶତ୍ରୁତ ପୁଣ୍ୟ ଏ ମୁଣ୍ଡି ଶୈଳୀ-ପାଦଦେବ ।
 ଧନ ଦେବ ଗିରିନାଥ, ପୁଣ୍ୟେ ଶତ୍ରୁତ,
 ମର୍ଦ୍ଦତ ପଦେଶୁତ ପଦେଶ ମୁକୁତ ।
 ଦକ୍ଷିଣ ଦ ଦକ୍ଷିଣୀ ମୁଣ୍ଡିଦେବନାଥ ।
 ପୁଣ୍ୟେ ପୁଣ୍ୟେ ଦିବ୍ୟନାଥ ଶତ୍ରୁତ ପଦେଶ
 ଶତ୍ରୁତ କୃତେ ନବ ମେଦନର ଶୀଳ,
 ଶତ୍ରୁତ ଦକ୍ଷିଣୀ ମଳ ପଦେଶ
 ଦାନ (୧) ମାୟାବଦ ଦେବ ଶତ୍ରୁତ ପଦେଶ,
 ଅଥବା ■ ଦକ୍ଷିଣ ମାୟାବଦ ପଦେଶ,
 ଦେବ ଦେବ-ଦେବୀ ଦେବ ମୁଣ୍ଡିଦେବ ଦେବ
 ଦିବ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣ-ଦେବୀ ମୁଣ୍ଡିଦେବ ଅଦିତ,
 ନକ୍ଷତ୍ର ଦେବ ପୁଣ୍ୟ ଦେବୀ ମୁଣ୍ଡିଦେବ
 ଦେବଦାନ ପଦ ଦାନ, ଶତ୍ରୁତଦେବୀ ପ୍ରାଣ ।
 ଶତ୍ରୁତ ଦେବ ଦେବ ଦିବ୍ୟ, ଦେବ ଶୀଳଦେବ;
 ଶୀଳଦେବ ଶୀଳ, ଦାୟ, ଦେବ କୃତେ ପଦ ।

(୧) ଦକ୍ଷିଣୀ ।

ଦୟାଳୁ ଭବନ ସନ୍ତାପନ ଶେଷ-ଭବନ ।
 ଗିରି-ଗର୍ଭରୁ, ଶୈଳ ଗର୍ଭରୁ ବାହାରି
 ଶୋଭେ ତାର ଦୈବିକ ପୀଥାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟେ,
 ଶତ-ବଳ-ପ୍ରଦାନା ଶେଷର ତା ଶେଷ । (୧)
 ଶୈଳ ଶାସନା, ଶତଦଶ ସୁଦର୍ଶନ
 ଶତଦଶରୁ ମୁକ୍ତ(୨), ଶେଷେ ଶିବେ ତାର
 ଶୈଳୀରୁ ଶତ ଶେଷା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶତ୍ରୁ । (୩)
 ଦୃଷ୍ଟେ ଶେଷ ସୁଦର୍ଶନ ଶୈଳୀରୁ ବାହାରି(୪)
 ଶତା ଦୃଷ୍ଟ ଦୈବିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶେଷ,
 ଶତ୍ରୁରୁ ଶୈଳୀରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ ।
 ଶେଷେ ଶ୍ରୀ ଶେଷ ଶେଷ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ(୫)
 ଶୈଳ ଶୈଳ ଶେଷ ଶୈଳୀରୁ ଶ୍ରୀ,
 ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ୪ ଶତ୍ରୁ
 ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ,

(୧) ଶେଷରୁ ଶେଷ ଶେଷରୁ ଶେଷ ଶେଷରୁ ଶେଷ ।

(୨) ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ ଶୈଳୀରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ ।

(୩) ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ ।

(୪) ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ ।

(୫) ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁ । ଏହା ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ଶତ୍ରୁରୁ ।

ଶର୍ତ୍ତ ଚକ୍ରାଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡେ (୧) ଶିଳେ ପଦ୍ମ ଏ
 ସଦୃଶ ପଦ୍ମାବଳୀରେ ସଜ୍ଜିତ-ସଜ୍ଜାତ,
 ପଦ୍ମାବଳୀ ତରୁଣୀ (୨) ମିଶି କୁଣ୍ଡଳରେ
 ପଦ୍ମ ପଦ୍ମର ତାକୁ ଲେଖି କୁଣ୍ଡଳ ଗୁଡ଼େ,
 ଗିରିବନ୍ଧୁରୀ ଗେର, ଗେର, ପଦ୍ମାବଳୀ
 କୁଣ୍ଡଳର ସଜ୍ଜାତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହିଁ ହାସଲ,
 ଶୈଳ-କୁଣ୍ଡଳ, ସଦୃଶ, କିରଣର ତାହା
 କୁଣ୍ଡଳ (୩) କୁଣ୍ଡଳର ସଜ୍ଜାତ ତରୁଣୀ
 ସଦୃଶ (୪) କୁଣ୍ଡଳର ଗେର କୁଣ୍ଡଳ
 ଶିଳେ ପଦ୍ମ ଏ ଶିଳେ ପଦ୍ମ ଗେର ଶିଳେ,
 ଗେର ପଦ୍ମର ଶର୍ତ୍ତ ସଦୃଶାବଳୀରେ
 କୁଣ୍ଡଳର କୁଣ୍ଡଳର ଗେର ପଦ୍ମ
 ଏ ଗେର-ପଦ୍ମାବଳୀ, ପଦ୍ମାବଳୀରେ ।
 କୁଣ୍ଡଳର କୁଣ୍ଡଳ — କୁଣ୍ଡଳାବଳୀ (୫)

(୧) ସିଂହପଦ ଗେର ଶିଳାବଳୀରେ 'କୁଣ୍ଡଳ' ଶିଳାବଳୀରେ ଗେର-
 ଶିଳାବଳୀରେ ପଦ୍ମାବଳୀରେ ।

(୨) ଗେର, ପଦ୍ମ, ପଦ୍ମ, କୁଣ୍ଡଳ ।

(୩) ପଦ୍ମାବଳୀ ।

(୪) ପଦ୍ମାବଳୀ ଗେର ପଦ୍ମାବଳୀରେ ଶିଳା ।

(୫) କୁଣ୍ଡଳର ଗେର ପଦ୍ମାବଳୀରେ ପଦ୍ମାବଳୀରେ ।

ଭବନ-ପରିଚା-ଶୈଳୀ ବସନ୍ତ ପରିଚା,
 ଦୋହରୁତ ବନ୍ଧୁମିତ ଭାବ ପୁଣ୍ୟ ନାମେ,
 ଦୟାମୟୀ ଦୋହ ପ୍ରାୟ ଅଭ୍ୟାସେ ସାବିତ୍ରୀ
 ତରଳ ବନ୍ଧନେ ପୁଣି, ତାହା ଶେଷେ ତାହା
 ନଦିର ବନ୍ଧନୀ ବୁଝା—ପ୍ରଭାତ ସତ୍ୟରେ ।
 ପଥରୀ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଦୁର୍ଗ୍ଗା ଦାମଧେନୁ
 ବସାଉଛନ୍ତି ବ୍ୟସ ବ୍ୟସ, ସାବିତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରରେ
 ଦୈତ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟାସେ ଯେନ—ପିତୃ ଚରଣେ,
 ପାଦ ଦୋହେ ପ୍ରାୟ ବୁଝା ବନ୍ଧନ ବନ୍ଧନ ।
 ଯେଉଁ ଠାରେ ଠାରେ ଶୈଳ, ମଳ ପ୍ରାୟସ୍ୟ,
 ସନ୍ତୋଷରେ ମନ୍ତ୍ରଣେ ତରଳ ତ ଧାତ !
 ଭବନ ପରିଚା (୧), ଅନ୍ତରାଳ ଶୂନ୍ୟ,
 ଅନ୍ତରାଳରେ ଦୋହ ଦୁର୍ଗ୍ଗାଦାହତ
 ଅଭ୍ୟାସେ ଦୁଇ ଶୈଳ ପ୍ରାୟ, ପଥରୀ ସେ
 ଶୈଳ-ପରିଚା ପିତ୍ର, ଅଭ୍ୟାସେ ସଦା
 ତରଳର ଶୂନ୍ୟାୟୁ ମହାଭାରତ ମଧ୍ୟେ ।
 ମହାଭାରତ ଶୂନ୍ୟାୟୁ ଦେ ଅଭ୍ୟାସେ
 ବନ୍ଧୁତ୍ବେ ଚରଣରେ ବନ୍ଧୁତ୍ବେ ନାମେ,

(୧) ଦୈତ୍ୟ ବନ୍ଧନ ବନ୍ଧନ ।

କହେ ତା ଲୁହର ଗରେ ତାହାଣୀ ପିଣ୍ଡ, (୧)

ଅତି ଦୂର ବେଳୁ ବୁଝ ପ୍ରଗତି ଏକ,
ନର-ବାସରୁ ନର ଶୋଷଣ ତ ସଦା !
ଜନ୍ମକ (୨) ବନ୍ଧୁର ପୁତ୍ର ବନ୍ଧୁ ତହେ,
ସେହି ବନ୍ଧୁର ମଧ୍ୟ ଅତି ପ୍ରମୋଦ
ନୈରବ ସୁଗର ବନ୍ଧୁ ମୁକ୍ତମନ ମୁକ୍ତ —
ସଂଜାତର ଲବରୁ ବନ୍ଧୁ ରାମାନନ୍ଦ ।
ଜଗନ୍ନାଥ, ତାଳପୁର, ଦେବତ, ନିମା (୩)
ବନ୍ଧା ପାରିଲୁ ଦୂର ପରିଚିତ ବେଳୁ ।
ସୁଦେବ ମନ୍ତ୍ରପୁରୀ — ତେଜସବୁକୁଳା,
ସୁଦେବ ପୁରୀରାମପୁରୀ, ଦେବୀରାମ ପୁରୀର
ରାଜପୁର, ତାହା, ବନ୍ଧୁ, ମୁକ୍ତିଦା ପିଣ୍ଡାତ,
ସୁଦେବ ଦେବୀରାମ ପୁରୀର ଲବ-ପୁରୀର
ସୁଦେବର ନିଜେ ତତ ଅମର ପ୍ରଗତି ।
ସୋରେ ଶାବ ସଂଜାତର ସୁଦେବ ବନ୍ଧା

(୧) ପ୍ରଗତିର ଲବ ରାମାନନ୍ଦୀର ବନ୍ଧୁ । ଦେବତର ଲବ ଏକ ରାମାନନ୍ଦୀ
ଦେବତର ମନର ଶକ୍ତି ।

(୨) ତତ୍ତ୍ୱବେଦର ମନ୍ତ୍ରପୁରୀର ପ୍ରମୋଦରାମର ଅମୁକାମର ଶକ୍ତି ।

(୩) ବନ୍ଧୁରାମର ବନ୍ଧା, ବନ୍ଧା, ବନ୍ଧୁ ଓ ତତ୍ତ୍ୱବେଦର ବନ୍ଧା ।

ଅନ୍ୟତମ ମତ, ପ୍ରାୟତଃ, ଶୃଙ୍ଖଳିତ,

ସେମାନଙ୍କ ମହାବୀରତ୍ବ ମନେହୁଏ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ,

ତପ ବୃକ୍ଷମୟ ତାପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସଜ୍ଜିତ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦାଶିବ ଭାବ ନୁହେଁ,

ଜଗନ୍ନାଥ ବଜ୍ରପତି ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ, ଇହୁର,

ଦେଖାଇ ସ୍ୱାମୀ ବ-1, ସେହି ସ୍ୱାମୀ ମୁଲ୍ୟ

କୃଷିରେ ସଜବାବୁ ମୌଜର ଉପାୟ

ଗଢ଼ାମ ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟେ ସବୁ ପ୍ରଥମରେ । (୨)

ମହାଶୟ ଶ୍ରୀ ଦାମନ ପ୍ରସାଦ ପଣ୍ଡା,

ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ସ୍ମୃତି

ହୋଇଥିବେ ସେ ଦେବାଭାବ, ଚନ୍ଦ୍ର ଜାଗଦେବୀ,

ଉଦ୍ୟୋଗ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଗଠନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । (-)

କୃଷ୍ଣ ଶୌରଭ ଶ୍ରୀ 'କବି' ଗାଥା ଗପ

(୧) ଶକ୍ତ, ଆପଦେ ପଦାବଳୀ ରୁପରେ । ଏହା ବୃନ୍ଦାବନ ଶାଳୀ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ ।

[illegible]

(*) ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପଦାବଳୀ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଜାଣି ଦୈବ ଆଶାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଭବ,
 ବାବୁହରେ ତଳା ଧଳା ପଦ୍ମ ତାଳା ଚଢ଼େ
 ତଳ ଧଳ ବର ଦେବ—ସୁଖ ବଳବ୍ରତ ।
 ଶରଣେ ପାଦୁଆ ପଦ୍ମ, କାନ୍ଦେବଳ-ମଳ,
 ଦୋରସ ଅଶ୍ରୁମୁଖୀ, ପିଞ୍ଜରୀ ଘୋର
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଦୋରସ ଚଢ଼ି ବଳବ୍ରତ ଶ୍ରୀମଳ ।
 ■ ଶରଣେ ବ୍ୟବହାର—ପାଦପଦ୍ମ,
 ନିଜମ ପଦାବ ପଦ୍ମ ଶ୍ରୀମଳ ସେ ଦାଣ୍ଡ
 ନିଜ ଚକ୍ରମଳ ଦେବ ଭବରେ ଭବରେ;
 'ସୀତା ପ୍ରାଣେ ଶ୍ରୀମଳରେ ଭବରେ ଶ୍ରୀମଳ
 ନିଜ ଚକ୍ରମଳରେ ମୁଖ ବଳବ୍ରତ,
 ମୁଖ ନରେ ସୁଖପଦ୍ମ ଶ୍ରୀମଳ ଦୋରସ ।
 ଭବରେ ପଦ୍ମବ୍ରତେ ଶ୍ରୀମଳ ପଦ୍ମ,
 ସୁଖେ ଭବରେ-ପଦ୍ମ ବ-ଦୋରସ ନିଜରେ, (୧),
 ଭବରେ ଭବରେ-ପଦ୍ମ ବ-ଦୋରସ ବାବୁ,
 ପଦ୍ମ, ଶ୍ରୀମଳ, ଶ୍ରୀମଳ ବ-ଦୋରସ —
 ଶ୍ରୀମଳ ପଦ୍ମବ୍ରତେ-ପଦ୍ମ ଭବରେ-
 ଶ୍ରୀମଳ ପଦ୍ମବ୍ରତେ-ପଦ୍ମବ୍ରତେ-
 ଶ୍ରୀମଳ ପଦ୍ମବ୍ରତେ-ପଦ୍ମବ୍ରତେ-

(୧) ଦୁଇବ୍ରତେ ଶ୍ରୀମଳ ।

ମହେଶ୍ୱର ।

ହୃଦୟମା, ନାଶେଷର, ତନ୍ମୟ, ବହୁଳ
ବସନ୍ତ ପ୍ରଭାତ ରଙ୍ଗେ—ସୌରଭ-ନାଭୁଳ ।
ଏତେବେଳେ ଶ୍ରୀମ, ନିଶା, ନିଶା,
କାନ୍ତାର, ଶ୍ରୀକାନ୍ତର, ନିଶା, ନିଶା,
କାନ୍ତାର, ଶ୍ରୀକାନ୍ତର, ନିଶା, ନିଶା,
କାନ୍ତାର, ଶ୍ରୀକାନ୍ତର, ନିଶା, ନିଶା,
କାନ୍ତାର, ଶ୍ରୀକାନ୍ତର, ନିଶା, ନିଶା,
କାନ୍ତାର, ଶ୍ରୀକାନ୍ତର, ନିଶା, ନିଶା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ସର୍ଗ ।

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଅସି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
 ଦୋହାଲ ସର୍ବ ଶୋଭା ଦୋହା ସେବନ
 ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ଦାଳ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ବାନ୍ଧୁ,
 ଦୋହା ଦୋହା ଦୋହା ଦୋହା ସେବନ ।
 ନଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ
 ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ ଦୋହା, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ,
 ପ୍ରଜ୍ଵଳ-ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ।
 ଅସି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ଅସି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରଜ୍ଵଳ,
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ,
 ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ, ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ
 ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ,
 ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ।
 ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ (୧) ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରଜ୍ଵଳ
 ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ, ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ
 ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ।
 ଦୋହା ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ,

(୧) ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ । ଏହି ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ପ୍ରଜ୍ଵଳ ।

ଧର୍ମ ବୁଦ୍ଧ ଅବତାର ଦେଖନ୍ତୁ ଯେହୁନି
 ଅଳ୍ପାୟୁର ଅଭିନବ ଧର୍ମର ଅଭିନବ,
 ଦେବନ କୁହେଇ ଦେବ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୁ-ବଦ୍ଧ
 ଲୋକେ ଶ୍ରୀରାମ ଦେଇ ଲେଖିବେ ପ୍ରଭାତ
 ପ୍ରଭାତରେ ଶ୍ରୀମାତୁରେ ଦୁର୍ଗାଦେବ ପ୍ରଭାତ,
 ଦେଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଣ୍ଡି ବାଜି ଦଳିତ-ଦଳିତେ ।
 ତ ଅଳ୍ପର ତ ଅଳ୍ପର ମହାଦାସ୍ତ ଏହା,
 ପ୍ରଭାତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସନ୍ଧ୍ୟା, ତା ପରେ ଯାହା,
 ଶୀତ ପରେ ଗର୍ଭା, ପୁଣି ଗର୍ଭାନ୍ତେ ଲଜାବ,
 ଶୀତପତ ସେବାୟତ ଏକ ପ୍ରଭାତର,
 ଦେଖା ଶତକ ଉପ ଶତକ ଶତ,
 ଦେଖି ଶତକ ଏ ଦୃଶ୍ୟ, ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଶିଳା
 ଶତକ ଏଠାରେ ଦେଖି ପ୍ରାଣମୟ ସଦା,
 ସେ ଦଳିତ ମାନବ ଲୋକ ଦେବତାର ବାଜି ।
 ଦାତା ଦେଖିଲ ଯା ଅସିଲ ବାଜାରେ,
 ସରଦେ ଲୋକେ ସୁଖେ ଯେ ଦେଖିଲ
 ଗୋଟିଏ ଶାବୁର ବସ, ଉପ ମୌଳିକରେ,
 ଦେଖି ପ୍ରଭୁର ପରେ ଦେଖି ପ୍ରଭୁର
 ଧର୍ମ ହୋଇ ■ ଦେଖିଲ ଦେବାଦତ୍ତ ଚରିତ୍ର, (୧)

(୧) ସ୍ୱର୍ଗ ଶତକ ପରେ ଲୋକେ ଶ୍ରୀ ଏ ଶତକ ଲେଖିଲେ ଯେହୁ ଲେଖିଲେ

ଜଣ ଦେବାଜୀ (୧୪-୧୫ ଶ.)

[illegible]

ବିବାହ ଏହି ମନର ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରତି ବ୍ରତରତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ୫ ବାର, ଶରୀର
 ୪ ବାର ଓ ବସନରତା - ୩ବାର । ଉପାସନାସ୍ଥ ସମୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ୨ ବାର,
 ଶରୀର ୨ ବାର ଏବଂ ବସନରତା ମୁଣ୍ଡ ଶିରୀର ।

(4) អនុវត្ត កិច្ចការ ផ្សេងៗ ទៀត ដែល បាន កំណត់ ទុក ក្នុង កិច្ចសន្យា ។

[illegible]

ନିବିଡ଼ିତ ସେ ମନରେ ଭାବେବେ ବଦ
 ଶବ୍ଦ-ପରିଚ, ନିତି ଶବ୍ଦବିଧି ଏ
 ପୁଣି କାହାକୁ ଚିନ୍ତି ନିଜ ପ୍ରଭୁ ପତି ।
 ଏକକାନ୍ତ ଭାବେବେ ପଦ୍ମବିଧି,
 ଭାବନାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାବଦ୍ଧ, ପ୍ରଭାବେ ସେ ନାମ
 ଲଭେ ସେ ପଦ୍ମରେ ଶେଷେ ଭାବ ପଦ୍ମବିଧି ।
 ସାର ଜାଣି, ବୁଝେ ସେହି ସାର ମହିମା,
 କେହି ସାରପ୍ରାଣୀ ତାର ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ,
 ତୁମ ନାମେ ନିଜେ ଶାନ୍ତି ତାର ଶାନ୍ତି ମହିମା ।

ସଦାବେଶ(୧) ପଦ୍ମବିଧି ନିଜ ପଦ୍ମବିଧି,
 ଦେଖାଇବ ତାହେ ସାର ଭାବନା(୨) ଶାନ୍ତି,
 ଭାବନାବଦ୍ଧ ଶାନ୍ତି ତାର ଶେଷପଦ୍ମ
 ଦେଇ ନିଜ ପଦ୍ମବିଧି, ଶ୍ରୀ ଠାରେ ଠାରେ
 ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ ଶେଷପଦ୍ମ ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ ପଦ୍ମ
 ଦୌରାଦି ଶାନ୍ତି, ଦୌରାଦି ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ
 ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ ପଦ୍ମବିଧି ଦୌରାଦି ପଦ୍ମବିଧି ।
 ସଦା ଶାନ୍ତି ତାର ଶାନ୍ତି ଦୌରାଦି ପଦ୍ମବିଧି

(୧) ଭାବନାବଦ୍ଧ ।

(୨) ଶାନ୍ତିପଦ୍ମବିଧି ପଦ୍ମବିଧି । ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ ଶାନ୍ତିପଦ୍ମ ପଦ୍ମବିଧି ।

[illegible]

ପଦକ୍ରମ ପଦୋଚ୍ଚାରଣ ବାସ୍ତବ୍ୟତା,
ପଦବିଧି ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱର ମେଘନାଦ, ଅକ୍ଷରାଳୋଚନା,
ପଦାବୃତ୍ତି ବାସ୍ତବ୍ୟତା ଓ ପଦୋଚ୍ଚାରଣ ପଦୋଚ୍ଚାରଣ

(၃) ချမှတ် (၂) ဆက်လက်ပေးသော အချက်များ

ଶରଣ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କା, ବୃଥାକ ସ୍ବପ୍ନ ।
 ନିଶିତ ପାଦସ୍ଥ ଏଥା, ଦୈନିକ ଦେଖିବାର
 ଅଗ୍ନିରେ ଏଠାରୁ ବୁଝ ସ୍ବପ୍ନ ମନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦେ,
 ଦେଖେ ନିଶ୍ଚିତେ ବୁଝ, ସ୍ବପ୍ନେ ନିଶ୍ଚିତେ,
 ନିଶ୍ଚିତେ ଯେଉଁଠାଏ ଶରଣର ବାସ ।
 ଏ ବୃନ୍ଦାବନ ଶରଣେ, ଏହି ଶରଣରେ
 ଏକଥା, ସ୍ବପ୍ନେ ତ ଦେଖେ ପ୍ରଭୁ-ଦାସୀ,
 ପ୍ରଭୁ ତ ସେ ପାପର ଶରଣ ଏ ଶରଣେ,
 ଏଣୁ ଏ ଶରଣ ସ୍ବପ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ଶରଣ ।
 ଶରଣ ସେ ମହାପ୍ରଭୁ ମହାପ୍ରଭୁ ପାଦର (୧)
 ଦେଖି ସ୍ବପ୍ନେ ଶରଣେ, ଶରଣେ ଶରଣେ
 ସ୍ବପ୍ନ-କଥା, ତହିଁ ପରେ ଶରଣେ ଶରଣେ,
 ସ୍ବପ୍ନ ବୁଝ ନିଶ୍ଚିତ ଶରଣେ ଶରଣେ
 ଶରଣେ ଶରଣେ ଶରଣେ, ତହିଁ ଏ ଶରଣେ
 ଶରଣେ ଏ ଶରଣେ ଶରଣେ, ବୁଝିବ ନିଶ୍ଚିତ ।
 ବୁଝିବ ତହିଁ ପରେ ଶରଣେ ଶରଣେ ଶରଣେ
 ବୁଝିବ ଶରଣେ ଶରଣେ, ତହିଁ ପରେ ଶରଣେ,
 ଶରଣେ ଶରଣେ ଶରଣେ ଶରଣେ, (୨)

(୧) ଏଠାରେ ଶରଣେ ଶରଣେ ଶରଣେ । ଶରଣେ ଶରଣେ ଏବଂ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ଶରଣେ । (୨) ଶରଣେ ।

ନୟନବିନ୍ଦୁ ଯେତେ ଯଥାତ୍ ସ୍ବରୂପ
 ଗମ୍ୟ ଶୈବାଳବଳ, ଦୁର୍ବଳ ଚର୍ଚ୍ଚିତେ
 ଏହି ଶିଳ୍ପ ସ୍ବରୂପ ଅପୂର୍ବ ଅଟେ ।
 ଅଳ୍ପାୟ ଅଳ୍ପ ଗଳ, ଉଚ୍ଚାୟ ଶେଷତଃ
 ଯେତେ ଶୁଭ ସନ୍ତାନକୁ ବୋଲିଲେ ଲୁଚିଲେ,
 ତେଣୁ ଏ ଗିରିବଳ, ଅଳ୍ପାୟାଶରେ
 ଶରୀର-ଅଳ୍ପାୟାଶେ ଲୁଚିଲେ ଅଟେ ।
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ, ଶୁଭାୟ ଅଳ୍ପାୟ
 ଅଳ୍ପାୟ ଶେ ଶରୀରୀ ଶୁଭାୟ ଶିଳାପୀତି
 ଦେବ-ଶୁଭ-ଶୁଭ, ଦେବ ଅଳ୍ପାୟ ଶୁଭାୟ ।
 ଶରୀର ଶେଷାୟ ଶୁଭାୟ, ଶେଷ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ
 ଶରୀର-ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ।
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ
 ଶୁଭାୟ— ଶିଳାପୀତି ଶରୀର ଶେଷାୟ,
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ, ଶରୀର ଶୁଭାୟ
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ,
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ ।
 ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶରୀର ଶୁଭାୟ ଶୁଭାୟ

୨

ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରସନ୍ନ, ସମ୍ପାଦକ, ବୁଦ୍ଧ ଏକାକୀରେ ତାହା ।

ଏ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥର ସ୍ଵରୂପ, ସ୍ଵରୂପାନ୍ତର,

କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଵାଭାବର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ,

କାର୍ଯ୍ୟ ଉପକାରର ସ୍ଵରୂପ, ଉପକାରର ସ୍ଵରୂପ,

କାର୍ଯ୍ୟ ଉପକାରର ସ୍ଵରୂପ, ଉପକାରର ସ୍ଵରୂପ,

ପ୍ରକ୍ତ ଏବଂ ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପ ଏ ଦେଶରେ,

ପ୍ରକ୍ତ ଉପକାର, ଉପକାର, ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପ,

ସେ ଶୁଦ୍ଧ ଗୌରବରେ ଦେଶ ପ୍ରକ୍ତର

ପ୍ରକ୍ତର ପ୍ରକ୍ତର ଶୁଦ୍ଧ, ଗୌରବର ପ୍ରକ୍ତ ।

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ,

(ଗା ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ)

ସ୍ଵରୂପ, ଗା ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପ, ଗା ଗୌରବର

ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ, ଏହି ଗୌରବର

ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ । (୧)

ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ,

ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ, ଗା ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପ

ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ, ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ ।

ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ, (୨)

(୧) ଗା ଗୌରବର ସ୍ଵରୂପର ସ୍ଵରୂପ । (୨) ଗା ଗୌରବ ।

ପରିବେଷିତ ହେବା ଚାହୁଁଥିବୁ ଯୁଦ୍ଧାୟ ।
 ଦେଖିବେ ଶରଣେ ପଶି ପଦ୍ମ ବସନ୍ତର
 ଚନ୍ଦ୍ରଶିଳା ସମ୍ମୁଖରେ, ଶୁଭକର ଗୁପ୍ତେ ।
 ଗୁପ୍ତରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟେ ଶୁଣ, ସହାନୁଭବ ଲେଖକ
 ବସନ୍ତର ପଦ ଦେଖି ଦେଖି ଦୋଷଦୂର ।
 ଏ ପରିବେଷିତ ଶୁଣ ନାନାଦି ସହକ
 ସେବକରେ ପିତୃଦାୟ, ପୁଣି ଏହି ପ୍ରାଣନ
 ଦୋଷଦୂର ଦେଖି ଶୁଣ ଦେଖି, ମାତ୍ର ତାହା
 ନୁହେଁ ଦେଖିବେ, ଦାସ୍ୟାଶ୍ରୟ ଦୃଷ୍ଟିକ୍ରମେ,
 ବସନ୍ତରେ ପଦ୍ମସମ ଶ୍ରୀରାମ ଗୁପ୍ତେ ।
 ଲେଖୁଥିବୁ ଲେଖିବୁ ଶରଣବାଳାଏ
 ଶୁଣିବୁ ଶରଣ ଦେଖି ତାହା ଶୁଣିବେ
 ପରିବେଷିତ ତାହା ପଦେ ଶୁଣା ପଦ୍ମଦଳା,
 ସର୍ବୋତ୍ତମେ ଲେଖିବୁ (୧) ବାବୁ ଶରଣେ
 ଶୁଣିବେ ଲେଖିବୁ ଶୁଣିବୁ ତାହା ଶୁଣିବୁ ।
 ଏହି ସେ ବସନ୍ତ ଶରଣେ ମହେଶ୍ୱର, ଶରଣେ,
 ଶୁଭ ଶୀତା ସହ ସ୍ଥାନେ, ଶରଣେ ପଦ୍ମ
 ମୁକୁନ୍ଦ ସହ ଶରଣେ ସହ ସହ ଶରଣେ ।
 ଶରଣେ ପଦ୍ମଦଳେ ଶରଣେ ଶରଣେ

(୧) ଶରଣେ ।

ଶିବେ ଧର ଏ ମହେନ୍ଦ୍ର, ହୋଇଛୁ ଭୃତାର୍ଥ ।
 ଶୈବୀକନ୍ତ ଶୈବୀ-ମୂର୍ତ୍ତି ଧର୍ମମନ୍ତ୍ରାବଳୀ
 ପୁଣ୍ୟହୋଇ ଶୈବୀଶିଳା ବଳଶ୍ରୀ ଅଗୋଚର
 ତଳ ବର୍ଷ ବାଜ ଯୁଦ୍ଧ ବଜ୍ରର ସହଚର
 ଚଳନ୍ତ-ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କେବେ କହ ତରଳର
 ଅଗ୍ନିଶିଳା ଏ ପଦରେ ବହାର ପଦସ୍ତ୍ର,
 ଚଳା ହୋଇ ଏହି ଚାନ୍ଦ ବାହରାବଳୀ
 ଦେଉଥିଲେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ସଂସାର ବୁଦ୍ଧି କର ।
 ଯୁଦ୍ଧ ନ ଥିଲେ ସେ କର ବାହରାବଳୀ
 ବଳ ଥିଲେ ଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ—ଧର୍ମ ସଂସାରରେ,
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରମ ଧର୍ମ, ପ୍ରଭୁର ଏ ଗଣା
 ବୁଦ୍ଧିଥିଲେ କର୍ତ୍ତା-ପଥେ ସତ୍ୟ-ତଥ୍ୟ ଧର
 ଧିକ୍ ଶିବେ ସାମ୍ୟ-ମୌଳି-ଶୈବୀକ-ବଳୀ ।
 ବଳା, ମାତ୍ର ନ ଥିଲେ ସେ ଶୈବୀ-ସୁଲଭ
 ପ୍ରାଚୀନ ପାଦେଶିକ—ନନ୍ଦୁବଳୀ-ସୁର,
 ଶୈବୀ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା ଶୈବୀ ଶାସ୍ତ୍ରର,
 ସୁଦ୍ଧା ଅସ୍ତ୍ର ଶୈବୀ, ସେହି ଅମୋକ୍ଷ ଧର
 ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ସବୁ-ବଳେ ବୁଦ୍ଧିଥିଲେ ଶର
 ଶୈବୀ ସବୁ ମାତ୍ରସଂସାର ସାପକ ଶିବାର ।
 ହୋଇଥିଲେ ତଳେ ଏହି ଶୈବୀ-ସୁଲଭ

ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ, ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ
 ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ, ଶାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ
 ଶାନ୍ତବିନ୍ଦୁ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ।
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ()
 ପ୍ରାଚୀନରେ ଏହି ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି,
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ,
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ, ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ।
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି,
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ()
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଏ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି,
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି,
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ।
 ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି ଉତ୍ସବ ଗଙ୍ଗୋତ୍ସବ ପ୍ରଭୃତି

(୧) ଉତ୍କଳ ଗ୍ରନ୍ଥା: ବହିଃକାଳୁ ଚଳକା ଶାସ୍ତ୍ରଦେ ଉତ୍କଳଦ୍ୱାରା ଚଳକାଳ
ଉତ୍କଳଦେ ଶାସ୍ତ୍ରଦେ ଚଳକା ଶାସ୍ତ୍ରଦେ ।

(୧) ଶ୍ରୀମତୀ ପଣ୍ଡା, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସରକାରଙ୍କୁ ଲେଖି, ତାହା ସଂଶୋଧନ କରି
ସବୁ କିଛି ଦେଖି ।

ଯେଉଁଠି ତୁମ୍ଭେ ଥିବୁ ଏହି ଘର ନରେ ।
 ଦେଖି ନିରାଶରୁ ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶହୁଅ
 ନିରାଶରୁ ନିରାଶ, ନିରାଶ-ନିରାଶ,
 ନିରାଶରୁ ନିରାଶ—ନିରାଶ ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶ,
 ନିରାଶ-ନିରାଶ ଯିବୁ ତୁମ୍ଭେ—ନିରାଶରୁ
 ଯିବୁ ନିରାଶ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଘର ନରେ,
 ଯିବୁ ନିରାଶ ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶ ନିରାଶ, ଯିବୁ
 ନିରାଶ ଏ ଘର ଘର ନରେ, ଯିବୁ ଏ
 ଯିବୁ ନିରାଶ ନିରାଶ, ନିରାଶ ନିରାଶ —
 ଯିବୁ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ।
 ଏହି ନିରାଶ, ଏହି ନିରାଶ, ଏହି ନିରାଶ
 ନିରାଶ ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶ, ନିରାଶ ନିରାଶ
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ।
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ,
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ, (୧)
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ,
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ
 ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ

(୧) ନିରାଶ ନିରାଶ ନିରାଶ ।

ଶୋଭାପାଇ ଏ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁପ୍ରଭାତ,
 ତହିଁ ଗିରିମଣି ଶୋଭା ଶାନ୍ତିରେ ଚନ୍ଦ୍ର
 ବୋଧେ ହୁଏ ବୋଧେ କଥା କହାଇ କ୍ଷଣିକେ
 ଗାୟକ ଦୈତ୍ୟାସୁରାଦି, ପଶୁଚର ପ୍ରାୟ,
 ସେ କଥା ଶୁଣିବେ କି ଖୁସିମଣ୍ଡିତ ।
 ସେହି ବ୍ୟବର୍ତ୍ତନ ଧରି ସାଗର ସମୀପ
 ଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତି କରାଇବ ମହେନ୍ଦ୍ରକୁ ସ୍ଥାନ,
 ବଳରେ ମହେନ୍ଦ୍ର ଶର୍ପ, କୁସେ ମିଶି ତହିଁ
 ଶର୍ମାହର, ତହିଁ ତାରୁ ମହାସୁଖାଗର୍ଷ ।
 ଏହି ବସିଥିବା ଶୋଭେ ପାହୁଣ୍ଡରେ ଶୋଭ
 ଶୋଭିବ ବସିଥିବା, ବଳପ୍ରଦାୟକ,
 ଶାନ୍ତିରୂପା ଶାନ୍ତିଦେବୀ ଶାନ୍ତି। ପଶୁ ପଦ,
 ଚନ୍ଦ୍ରବିମ୍ବ ଏ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଶୁଦ୍ଧରେ ଶୁଦ୍ଧିରେ
 ଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତି-ଶୈଳୀ, ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରାବତର ଶାନ୍ତି ।
 ଏହିପରି ଶୁଦ୍ଧରେ ପାହୁ ପଶୁର ସାଧନେ
 ସେହିପରି ଏ ମହାସୁଖ, କେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଶାନ୍ତି,
 ମହାସୁଖର ଗିରି, କୋଷ୍ଠୀ ଧରଣୀର,
 ଶାନ୍ତି ଏ ଶାନ୍ତିର କୋଷ୍ଠୀ କୁମିରୁକ୍ତବେ
 ଚନ୍ଦ୍ର ଶାନ୍ତି-ଶା ମହା ଶାନ୍ତିମୟ । (୧)

(୧) ଶୁଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ରାବତର ଶାନ୍ତିରୁ ଶୁଦ୍ଧିରୁ ଶାନ୍ତିମୟ ଶାନ୍ତିରୁ ଶୁଦ୍ଧ ।

ବୁଝି ବୁଝି ବୋଲି କାନ୍ଦୁ ଶୁଣିବ ବୁଝିବ
 ଆସିବୁଁ ଶୁଭାକ ସବେ ବାହୁପ୍ରସ୍ତୁତିପ୍ର,
 ଶୁଭାକାଦି ଦେଲେ ପଛୁ ପ୍ରବାଚ ନକଥା
 ଦେବ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦିବ, ଦୋର ଦୁଃଖଦେ,
 ଏ ସର୍ବରୁ ଆସି ଯେବୁଁ ଲେଖୁ ପ୍ରବନ୍ଧବୁଝି,
 ଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଯେବୁଁ ପାଠେ ନ ଲେଖେ ଯାହାର
 ପାଠିବୁଁ ଦୁଃଖୀ, ବୁଝା, ଏହୁ ନବ ସ୍ବର୍ଗେ
 ଲାଞ୍ଜି ବାହା ଯାଉଁ ପ୍ରାଣ ଚକ୍ଷୁକାକୁ ଚଳେ,
 ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଯାହୁଁ ତାର ଦାୟିତ୍ବ ସୁଦୃଢ଼ ।

ନନ୍ଦପତି ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜା, ବର୍ତ୍ତମାନ,
 ନନ୍ଦେ ପ୍ରବାହର ଚକ୍ର ପ୍ରାଣ, ଦେବ ପ୍ରାଣ
 ଶ୍ରୀମତୀ ପାଠ (୧) ନେଇ ଦିବ ଶ୍ରୀବାଣୀ,
 ଦୁଃଖ ଦେବ ମହେନ୍ଦ୍ର, ଲାସାବଳ, ପ୍ରାଣ ।
 ପ୍ରାଣର ନନ୍ଦେ ପ୍ରାଣ ଚକ୍ର ଲାଲ କଥା
 ଚଳ ପଥ ପ୍ରାଣମ, ଯାହୁଁ ପ୍ରାଣ
 ଚ ପ୍ରାଣ, ଚ ଲାସାବଳ ବାହାର,
 ପ୍ରାଣଦେବ କଥା, ଚଳ ବାହାର ପ୍ରାଣ
 ଚକ୍ର ଲାସାବଳ ଚଳ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରାଣଦେ,

(୧) ଲାସାବଳ ଶ୍ରୀମତୀ ।

[illegible]

(୧) ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପର ଚାକର ଚକ୍ରର ଅବସରକୁ ଫେରିବାକୁ, "ଦେହାନ୍ତ, ମିଶ୍ର ଉପାଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ୨୦ ଓ ୨୨ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର" ଆଦି ଉପର ଚକ୍ରର ଉପର ଚକ୍ରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ, "ଦେହାନ୍ତ ଉପର ଚକ୍ରର ଉପର ଚକ୍ରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ"

ସେ କୁଳାଙ୍ଗ ଚକ୍ର ପଥ, ପ୍ରତି କୁଳାଙ୍ଗ
ବୁଦ୍ଧି ବିଭବ ଭାବ ଦୁଇ ଅବତେରେ ।

ନେତ୍ର, କୁ ଚକ୍ରର ଚକ୍ର ଲାଙ୍ଗୁଳ,
ତର ପ୍ରଭବର ମଧ୍ୟେ ମନ ପ୍ରଭବର ।
ଅଳ୍ପର ଚକ୍ରର ଚକ୍ର ଅଳ୍ପର ଚକ୍ରର,
ସାଧୁ କୁ ଶକ୍ତିର ସୁଖ ଶିଳ, ବିଷକାର,
ତର ସେ ଚକ୍ର ବେଦେ ଶକ୍ତି, ପ୍ରଭାବ କୁ ଚକ୍ର
ନାଶିବା ପ୍ରଭବ, ତର ମନୋରମ
ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଭବ, ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି, ତର ଚକ୍ର -
ତର, ତର ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଅଳ୍ପର ସୁଖ,
ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଖ ଚକ୍ର ଚକ୍ରର ଶକ୍ତି ।
ବିଭବ ଶକ୍ତିର ମଧ୍ୟେ ସୁଖ ଚକ୍ର
ତର ଏ ଚକ୍ରର, ଶକ୍ତି କୁଳ ଚକ୍ରର
ବିଭବର ବିଭବର ଶକ୍ତି ଚକ୍ରର ।
ବେଦପ୍ରଭ ଚକ୍ରର, ତ ଚକ୍ରର ଚକ୍ରର,
ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଚକ୍ରର ଶକ୍ତିର,
ସେ ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି, ତର ବିଷକାର
ନାଶିବା ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ।
ସୁଖ-ସୁଖର ଶକ୍ତି କୁଳ ଶକ୍ତିର,

ଶୋଭାପାଳ ଗାନ୍ଧୀ ଶ୍ରୀ ଶୋଭାପାଳପାଳ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ ଶୋଭାପାଳ ଶ୍ରୀମତୀ
 ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଶ୍ରୀମତୀ, ନ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ-ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ,

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ—ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ-ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ,

[illegible]

ଶୁଭ ଲା, ଶୁଭ ଲା ଗିରି, ଅଜୟ ପାଣି,
ନ ଡାକିବି ନିମନ୍ତେ ମହାତ୍ମା ତାହାର,
ନିଜେ ମନରେ ବୁଝା ଚଳେ ତାର ପଥ ।
ଅସିନ ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁ, ନ ବୁଝି ଚାଲିବି,
ଯେଉଁ ଅସିନ ଯଥା ସମ ତୋ ଶୁଭ ଲାଭାଦି
ତଥା ତାହେ ସେହି ଶୁଭେ, ତ ସେହି ଏହି ।

ଅନୁଷ୍ଠିତ ତୋର ଲେଖ ଦେବେ ମହାତ୍ମା,
ପାଦୁକା-ପାଦୁକା ପୁଣି ମହାତ୍ମା ଏକ
ଲେଖେଇ, ଲେଖେଇ ପରେ ପୁଣି ଶୁଭେ ଯାଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖେ, କୃଷି ଶୁଭ ଲେଖେ ।
ସେ ଏକ ଲେଖିବି ଅଜୟ ନିଜେ ତୋହର,
ନିଜେ ଶୁଭେ ଏ ଲେଖିବି ଅଜୟ
ନିଜେ ଶୁଭେ ଏ ଲେଖିବି କୃଷି ଲେଖିବି ।
ଅଜୟ ଲେଖିବି ଲେଖିବି ଲେଖିବି-ଲେଖିବି,
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଲେଖିବି କୃଷି ଲେଖିବି ଶୁଭେ,
କିନ୍ତୁ ମହା ଲେଖିବି ଅଜୟ ଲେଖିବି,
କିନ୍ତୁ ମହା ଲେଖିବି ଶୁଭେ ଲେଖିବି ଶୁଭେ,
ତାହେ ଲେଖିବି ଲେଖିବି, ଶୁଭ-ଲେଖିବି ଲେଖିବି
କୃଷି ଲେଖିବି ଶୁଭେ, ଲେଖିବି ଲେଖିବି

ନାହିଁ-କଲେ ତହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନରେ
 ପୁଣି ପାରିଲାନି ପୁଣି, ବିଚାର ଦେବ,
 ପାଦର ଉପରେ ପୁଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦପଦ୍ମ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପାଦ ପଦ୍ମରେ ତହିଁ
 ତହିଁରେ ତୋ ଦେବତା ପ୍ରାଣେ, ପରିପ୍ରସନ୍ନ ଭାବ ।
 ନାହିଁ ପୁଣି ପୁଣି ତୋର ପଦପଦ୍ମରେ ତହିଁ,
 ପରିପ୍ରସନ୍ନ ଭାବ, ପଦ୍ମର ଉପରେ
 ପାଦ ପଦ୍ମ-ପ୍ରାଣ ତୋର ଦେବତା ପ୍ରାଣେ ।
 ଦେବତା ଦେବତା(୧) ଦେବତା ଦେବତା
 ପାଦପଦ୍ମ; ଦେବତା ପାଦ ପାଦପଦ୍ମରେ
 ପଦ୍ମ ପଦ୍ମ ନାହିଁ ଦେବତା ପାଦ
 ଦେବତାପଦ୍ମ(୨); ତୋର ଦେବତା ପ୍ରାଣ
 ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ(୩) ପଦ୍ମ ପଦ୍ମରେ
 ପଦ୍ମ(୪) ପଦ୍ମରେ ଦେବତା, ଦେବତାପଦ୍ମ(୫)
 ପଦ୍ମରେ ତୋ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମ ପଦ୍ମରେ ।

-
- (୧) ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ । ଏହା ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ।
 (୨) ଦେବତା ପଦ୍ମରେ । ଏହା ଦେବତାପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ।
 (୩) ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ
 ଦେବତା ପଦ୍ମ ।
 (୪) ଦେବତା ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ।
 (୫) ଦେବତାପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ପଦ୍ମରେ ।

ଶୁଣିବି ତେବେ ତୋର ଅସି ନାମା ଦେଖୁ
 ଶୁଣିବି ସେବାଦେ, ଦେହ ଧରେ ହୃଦ ଶିରେ,
 ଦେ ଧରେ ଅନ୍ଧାର, ଦେହ ଚରଣ, ଅନ୍ଧେଇ,
 ଦେହ ମନେ ଶୟ, ଦେବା ତାଳେ ଶ୍ରବଣ ।
 ଏହାରି ଦେଖାଇ ରୁ ଦେବେ ମହୋତ୍ସବ,
 ପଦ ଲଗାଇ ରୁ ତୋ ଲାଗାଇ,
 ଦେଖୁ ଦେଖିବୁ ପୁଣି ଦେଖାଇବୁ ଦେବେ,
 ତା ପ୍ରାଣର ତୋତେ ମନୁଷ୍ୟେ ମହେନ୍ଦ୍ର ?

ଗିରି, ତୋ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ତା ତ ମନୁଷ୍ୟ,
 ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟ, ତୋ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦ,
 ତାଳିବି ତୋଳାବଦେ ତୋର ଚରଣେ
 ଅସିବୁ ଏ ଦୁଃଖରେ ତୋ ଦେବେ ତ ଶୁଣି,
 ତୋ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେବ ଶୁଣିବା ଅନ୍ଧେ ?
 ଶରଣେ ଶରଣେ ଦେବି ଦେବିବିଦେ
 ରୁଦି ଦେବେ ଶରଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଶରଣେ ।
 ପୁଣି-ଅନ୍ଧେଇ, ଦେବେ ପୁଣି ପିତୃତା,
 ଦେବେ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେବେ ମନୁଷ୍ୟ,
 ତୋଳାବଦେ ଶରଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେବେ
 ଦେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଏ ଦେବେ, ଏହା ମନୁଷ୍ୟ

ମହେନ୍ଦ୍ର ।

ପ୍ରସନ୍ନ-ମୁଖେ, ସ୍ମୃତ ଭୂତ ସେ ମହେନ୍ଦ୍ର,
ଭବନର ଗିରିଗୋଷ୍ଠି ଧରି ତୋର ଯୋଗୁଁ ।
ବିଶେଷରେ ହେଲେ ଯୋଗୀ, କାହାଣୀ ଯୋଗୀର ।
ସମସ୍ତ ବସତୁ ବସେ ତା'ର ଚଳ (୧) ଉତ୍ତମ ।
ବହୁକାଳୁ ଆସା ଦାନ କରି ତୋ ସ୍ବପ୍ନା
ତଳେ ଗରଜିତ, ଦେଖି ନ ମୋଡ଼େ ଅଳ୍ପ ସେ,
ବହୁତ ତ ତା'ର ଗର୍ବ ଗର୍ବ ଗର୍ବ !

ହେ ମହେନ୍ଦ୍ର, ବୁଝା ମହେନ୍ଦ୍ର ଯୋଗୀ
ଶ୍ରୀ-କବୀର ଶ୍ରୀକବୀର ସ୍ବପ୍ନାରେ ବେଦ,
ବେଦିର ଏ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନାକୁ ପ୍ରସାଦେ,
ଭୁବନି ପ୍ରସାଦେ ନୃପ, ବହୁକାଳୁ ଶ୍ରୀ
ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ ହେଲେ ତୋ ଆତ୍ମ,
ତଳେ ସେ ଆତ୍ମ-ହର୍ଷେ ସାତ୍ତ୍ବ-ବହୁତ ।
ମହେନ୍ଦ୍ର ବୁଦ୍ଧେର ଭୂମି, ମହେନ୍ଦ୍ର, ଭୁବନ
ଅସ୍ତ୍ର ଅମର ମହାବଳର ବ୍ୟାପାର ।
ଗିରିଗୋଷ୍ଠିରୁ ଯିବା-ହୃଦୟ ବାହାର,
ମଧ୍ୟ ମୋର ଭାବନା, ଅପରିଚିତ,
ତଳେ ମୋର ଭାବନା-ଅପରିଚିତ-ବେଦେ

(୧) ବ୍ୟାପାର ।

ଅନନ୍ଦ ଅନନ୍ଦ, ଶରୀର ସମୁଦୟା ଚର ।
ନନ୍ଦେ ବ୍ୟାଧିନେ ଶୁଦ୍ଧ, ନୃପତିପାଦ,
ଜାତୀୟ ଜାତୀୟ ବାବା, ଜାତୀୟ ସମ୍ମାନ,
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସେବକ ନୃପ, ଚର ସଦାଶିବ ।
ଓଠ ଶ୍ରବଣେ ଶ୍ରୀ ପରମ ଅସ୍ତ୍ର,
ଓଠି ଶ୍ରବଣେ ଦାନ ଦେବି-ଶ୍ରୀ ଶେଷି (୧)
ସାହି ଶେଷାଜୀବୀ ଚର, ଏବେ ପ୍ରତିବି ସେ,
ଜାତୀୟ ସଦାସ ସ୍ୱାଧୀନ, ଜାତୀୟସାଧୁ,
ଆଜିବ ପ୍ରବେଶେ ଲବି ସଦେବେ ଶାନ୍ତି,
ଆର୍ତ୍ତ ସମା ହୁଏ ଚର ସଦାସ ଶାନ୍ତି
ଅଭିଷେ ସମୟେ ଓଠେ, ଦେବ ଚରଦେବ ।
ସଦାସ ଶୁଦ୍ଧ ଚର ଶାନ୍ତି ପ୍ରବେଶେ
ନାହିଁ ଏ ଶାନ୍ତି, ପର ଏ ପ୍ରବେଶେ ମୋର
ହୋଇଥାନ୍ତା ବାସସ୍ଥଳ ଅଥବା ଚର,
ପ୍ରବେଶେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସଦାସ,
ବିଶ୍ୱ ନାହିଁ, 'ନାହିଁ' ଶର ଦେବେ ଶୁଦ୍ଧ
ଦେବେ ଶୁଦ୍ଧେ, ଓଠ ମହାଶୟ ଶ୍ରୀ,
ସଦାସାନ୍ତା ସଦାଶୟ ନନ୍ଦେ ଶ୍ରୀ ବାବା

ଦୁର୍ବଳର ବଳି ନୁହେଁ ପଦାର୍ଥବେଶ,
 ତାହା ଗାଈ ଅନ୍ୟାୟର ଅନ୍ଧର ସମ୍ଭାର,
 ତ ପାଇବ ତତ୍ତ୍ୱ ଧ୍ୟାନ ଅଟିବ ନିଜକୁ,
 ଯେତା ଦେଇ ମହାମତା, ଏତେ ମାରୁଛି ।
 ତ ବସ୍ତୁର ଉପାଧିର, ଗୁଣସ୍ତ୍ରୀ ଭୂମିର,
 ତୋଳିବ ବସନ୍ତେ ଭୂମି ସ୍ୱପ୍ନ-ଆକାଶ,
 ଗୋଟି ଗୋଟି ଦର୍ଶି ତତ୍ତ୍ୱ ତୋଟି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସୁଧ ।
 ସୁନ୍ଦର ନୃମଣି, ମନେ ସତତ ଏତେ—
 ସମ୍ଭାରର ମିଳିତରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଭୂମିର,
 ଶାନ୍ତା ତାହା ସୁଗନ୍ଧ, ତାହା ପତ୍ର ତତ୍ତ୍ୱ ଭୂମିର,
 ଶରୀରର ସୁଗନ୍ଧ ଲଗ୍ନ, ଦେବତୁଳନାହା,
 ମାତ୍ର ଭୂମି ଭୂମିର ସଦା ଶରୀର ମହେନ୍ଦ୍ର,
 ତତ୍ତ୍ୱର ନୃମଣ, ଏହି ଶରୀର ଗୌରବ,
 ମହାବଳ ମହାବଳ ଭୂମିର ଏ ଗୌରବ,
 ତାହାହୁଏ ଭୂମିର ମୂଳ ଭୂମିର ତତ୍ତ୍ୱ ।

ତ ପଦ୍ମ-ପଦ୍ମାଶ୍ରୟ ମହେନ୍ଦ୍ର, ତୋହର,
 ଗୁଣ-ବଳ ମଧ୍ୟ ମେଧେ ତତ୍ତ୍ୱତତ୍ତ୍ୱ ତୋର,
 ତତ୍ତ୍ୱ ଗୌରବ ତତ୍ତ୍ୱର ମୂଳ ପାଇବ ତତ୍ତ୍ୱ
 ତୋତେ ଶାନ୍ତା ମେଧ, ମନେ ସତତ ଏ ଗୁଣ ।

ଚ ଚନ୍ଦ୍ର, ଅନ୍ଧାର ପଶ୍ୟାନ ମୁହିଁ,
 କର୍ମେ ପର ଗୋଡ଼େ ଚାନ୍ତି, ଦେଖି ପର ନେତ୍ରେ
 ଦୃଶ୍ୟ, ଦେଖି ପର କୁଣ୍ଡେ ଚାନ୍ତି, ଗାୟ ଗୀତ,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧାର ବାସ ନର ପିତା ରବେ,
 ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣ ସିନା ବାର ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧାର
 ଚୁପ୍‌ଚାପ୍ ପ୍ରତିଧ୍ବଜ, ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ଚାନ୍ତି ।
 ଚୋର ବନ୍ଧା, ଚୋ ବନ୍ଧିନୀ, ପୁଣି ଚୋ ବେଦର
 ବନ୍ଧୁର ଅନ୍ଧାର, (ଗାୟ ଗୋଡ଼େ ଚନ୍ଦ୍ର
 ବନ୍ଧୁର ବନ୍ଧାର ଦେଇ ଚୋର ଅନ୍ଧାର)
 ପୁ ଚ-ପିତା-ପ୍ରତିଧ୍ବଜ-ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧାର,
 ଅନ୍ଧାର ଚୋ ବନ୍ଧେ ପ୍ରାଣ ଧର୍ମାନ୍ଧାର ।
 ଚୋ ଚାନ୍ତି ଗୋଡ଼େ ଅନ୍ଧେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର
 ଚାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚାନ୍ତି, ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର, ଅନ୍ଧାର ପ୍ରତିଧ୍ବଜ,
 ଚାନ୍ତି ପିତା ପିତା ଚନ୍ଦ୍ର ଚୋ ଅନ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ର,
 ଚାନ୍ତି ଗୋ ପ୍ରତିଧ୍ବଜ, ଚାନ୍ତି ମୁହିଁ ପ୍ରତି,
 ଚାନ୍ତି ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବତା ପ୍ରତିଧ୍ବଜ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚୋ ଚାନ୍ତି,
 ଚାନ୍ତି ଚ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର ଚାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର
 ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର,

ମନ ମଧ୍ୟ ଦେବ କି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
 ଦେବତା ଶକ୍ତି ଦେବ ଶକ୍ତି ଦେବ,
 କି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଦେବ
 ଦେବତା ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ।
 ଅଥବା ଅଥବା ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ମୋ ଶକ୍ତି
 ଦେବତା ଦେବତା, ଦେବତା ଦେବତା
 କି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି (୧)
 ପିତା ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି-ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
 ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ।
 ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି, ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
 ଅଥବା ଅଥବା ଅଥବା ଅଥବା,
 ଅଥବା ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
 ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
 ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
 ଦେବ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ।

ଶିଳ୍ପୀ ।

(୧) ମହାବଳୀ ଶକ୍ତି ମହାବଳୀ ମହାବଳୀ ଶକ୍ତି ମହାବଳୀ ଶକ୍ତି
 ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ! ଏହା ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ।